



STARI

ORGAN URZĘDOWY KRAKOWSKIEGO OKRĘGOWEGO ZWIĄZKU PIŁKI NOŻNEJ

Rok IV

Kraków, dnia 2 czerwca 1948

Nr. 2/21 (222)

NOWY REKORD POLSKI

Nasz znakomity dyskobol ŁOMO-WSKI, pobił na ostatnich zawodach rekord Polski, ustanowiony w roku 1938-mym przez Fiedoruka w rzucie dyskiem, wynoszący 46,98 m i osiągnął wynik 47,46 m.

REKORDZISTA CZESKI W POLSCE

W ubiegłym tygodniu, bawili w Polsce pływacy czescy, ze znanym rekordzistą Bartouskiem na czele. Goście wygrali z repr. Śląska 62:52 a na zawodach w Bielsku (bez punktacji) zajęli wszystkie pierwsze miejsca w konkurencjach męskich i kobiecych.

Liga... sensacje i... derby

8-ma runda mistrzostw klasy państwowej przyniosła znowu sensacje i... awans zespołów krakowskich. Cracovia i Wisła zdobyły oba punkty mistrzowskie na swoich przeciwnikach, a Garbarnia jeden. Tak białoczerwoni, jak i ich lokalny rywal, zwycięstwa niedzielne mogą zaliczyć w poczet największych sukcesów z uwagi na to, iż AKS, a zwłaszcza ŁKS,

walczący w dodatku na swoim terenie i w dniu jubileuszu były przeciwnikami nader trudnymi do zwyciężenia. W obu wypadkach zwycięstwa drużyn krakowskich są bezspornymi i wydającymi się zapowiadać... renesans formy.

Z innych wyników do największych niepodzianek zaliczyć trzeba zwycięstwo Rymera nad Legią, świadczące, że pogrom, jaki górn-

cy z Rybnika sprawili Wśle nie był „fuksem”, przegrana Warty, na swoim boisku z bytomską Polonią, co znowu potwierdza stałość formy Bytomiaków oraz pogrom Widzewa w meczu z Ruchem. Po tych wynikach w tabeli ligowej nastąpiły znowu duże przetasowania; ta „nowa” tabela utrzyma się tylko do czwartku, gdy w dniu tym ligowcy rozegrają wszędzie

lokalne derby. W Krakowie Wisła spotka się z Garbarnią, w Tarnowie pogromca AKS-u staje do walki przeciw Tarnovii. Nikt z nas nie kusi się już o „typowanie”. Przymusujemy jednak, że tym razem pewne niepapierowe szanse — lecz szanse na podstawie wyników i wykazanej formy znajdują potwierdzenie w wynikach czwartkowych.

Który mecz był lepszy?

Garbarnia - Z Z K 1:1 (1:0)

W sobotnim meczu, Garbarnia — Z Z K były okresy, w których nudziły się — „śmiertelnie”. Mimo, że do końca ważył się wynik spotkania to jednak „dłuższy”, w których „nic się nie działo” były i częste i niekrótkie. Piłka wędrowała po autach bocznych wzgl. od obrońców do obrońców ponad bezradnie przypatrującymi się jej lotowi napastnikami i pomocnikami; obu drużyn. Momentów zaś, w których dreszcz emocji przeszedł po widzach było sporo pomiędzy 2—5 minutą gry pierwszej połowy i na krótko przed wyrównaniem przez Z Z K. „Generalny szturm” na bramkę Garbarni w pierwszych minutach meczu dał następujące efekty w porządku chronologicznym:

W 2 minucie Polka stojąc na 3 m przed Jakubikiem strzelił ostro wprost w ręce bramkarza, odbita piłka dostał Anioła i strzelił tuż obok słupka. Po wykopie od bramki piłka znowu wróciła na pole karne Garbarni i tu zawiniono rzut wolny. „Bomba” Tarki przeszła nad poprzeczką. I znowu wykop Jakubika i znowu piłka pod bramką Garbarni. Wysoki kozioł, do którego wybiega Jakubik, potykając się na własnym obrońcy i Białasie — co uniemożliwia mu piąstkowanie na dalszą odległość. Robi się „mentlik” na polu karnym a bramka jest pusta. Atlasieński chce strzelić do pustej bramki, ale... Jakubik jak lew rzuca się mu pod nogi i wyjaśnia tragiczną sytuację. Znowu zbyt krótki wykop i piłka jeszcze raz wraca na pole karne Garbarni, wędruje do Polki, który zamiast strzelać próbuje jeszcze „ograć” Rakoczego, co mu się nie udaje... Wogóle „ograć” Rakoczego było szluka w tym meczu. Jeśli Jakubikowi należą się — jak zwykle dotąd — słowa uznania, tak Rakoczy zasłużył w pełni na to, by go stawiać w rzędzie najlepszych naszych obrońców. Jego start do piłki jest... „piorunujący”. Jego ambicja i nieustępliwość w walce przynoszą niejednokrotnie wyjaśnienie sprawy w sytuacjach wydawałoby się beznadziejnych. — Gdyby tak jak Rakoczy chcieli „wchodzić” napastnicy Garbarni! Piątka ofensywna Garbarzy przypatrywała się często jak obrońcy przeciwnika wykopują piłkę i nie próbowała nawet „zamarkować” atakowania ich. W tej linii jeden tylko Nowak myśli w grze, ale jego wysiłki nie znajdują zrozumienia u współpartnerów. Forszewski jest „stoniowato o ciężały”, a Głajcar raczej psuł aniżeli konstruował. Parpan uparł się w bezproduktywnym wózkowaniu, Ignaczak zaś ma wstręt przed stanem na linii.

Pomoc Garbarni „męczy się” systemem WM. Poprostu system ten nie odpowiada jej. Zresztą słaba gra łączników paraliżuje grę wq „nowej szkole”. Toteż pomoc Garbarni zarabiała najlepszą notę w chwilach podążania za napadem i konstruowania akcji ofensywnych. Jako linia spełniła swe zadanie na ogół dobrze; indywidualnie młody Bieniek wydaje się zakasowywać pozostałych partnerów.

Po Z Z K — podobnie zresztą jak po Garbarni w związku na jej ostatnie zwycięstwo nad Cracovią — więcej się spodziewano. Tymczasem tak Garbarnia nie spełniła nadziei jak i Z Z K nie zachwylił. Zastanawialiśmy się

w czasie przerwy, czy „tradycje” stanie się zadość i czy Z Z K uchroni się od porażki po przerwie; najczęściej bowiem jeśli Z Z K był „przeigrany” do przerwy, to w takim meczu właśnie potrafił w drugim okresie gry wywalczyć zwycięstwo (nad Polonią, W wa 2:1 wzgl. remis (z Wisłą 1:1) — a jeśli zaś prowadził (Widzew, ŁKS) to wtedy przegrywał w ogólnym bilansie. No... tradycje stało się zadość. Wprawdzie Z Z K na remis rzetelnie zasłużył (na co nie bez wpływu była słaba forma Garbarni) ale —

rwie pierwszy kwadrans należy do Garbarni, a następnie inicjatywę przejmuje Z Z K. Jego dłuższy pobyt na polu Garbarni daje mu upragnione wyrównanie, a strzelcem jest Atlasieński

SKŁADY DRUŻYN:

Garbarnia: Jakubik — Sliwa, Rakoczy — Górecki, Lasiewicz, Bieniek — Parpan, Głajcar, Nowak, Forszewski, Ignaczak.

Z Z K: Tomiak — Wojciechowski, Sobkowiak — Matuszak, Tarka, Słoma — Polka, Anioła, Atlasieński, Białas, Wojciechowski II.

Sędzia Świętek. Widzów około 6.000. (hs)



Tak padła jedyna bramka dla Garbarni na meczu z Z Z K. U góry widać zegar boiskowy z końcowym wynikiem meczu.

jak już powiedziano — nie zachwylił. Białas (po którym obiecywaliśmy sobie najwięcej) strzelił kilka razy wcale nie po reprezentacyjnemu, a Anioła zepsuł również wiele latwych piłek. Środkowy pomocnik, Tarka owszem — tylko... dlaczego gra stale półgórnie (bez stopingu). Takie piłki są trudne do przyjęcia przez napastników. Obrońcy natomiast grali czasami wprost katastrofalnie. Kilky i szkolenie urywania się nie zakończyły się tragicznie dlatego tylko, że napastnicy Garbarni nie byli... przygotowani na „dziecinne” błędy u przeciwnika. — Bramkarz drużyny poznańskiej był jednym z jaśniejszych punktów zespołu.

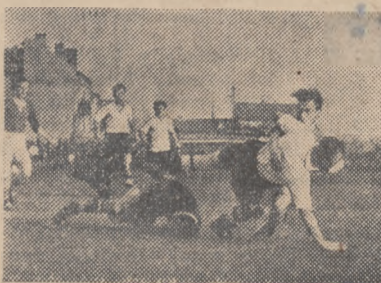
KRÓTKA HISTORIA MECZU:

Po impecie Poznańczyków zakończonym szczęśliwie dla gospodarzy — odwzajemnia się Garbarnia szeregiem ataków na bramkę przeciwnika, z których jeden przynosi jej prowadzenie i — jak się później okazało — jedyna bramka dla swych barw, dającą jednak w efekcie rezultat remisowy i jeden punkt mistrzowski. Strzelcem bramki jest Nowak, który przejmuje główkę Ignaczaka (po rzucie wolnym, bitym przez Góreckiego) i z najbliższej odległości lekkim lecz b. celnym strzałem posyła piłkę do siatki. Potem długo — bo aż do 78 min. gry gra się bezbramkowo. Przed przerwą gra jest wyrównana — po prze-

AUSTRIA — TURCJA 1:0 (1:0)
Międzynarodowy mecz piłkarski rozegrany w Stambule, zakończył się zwycięstwem Austrii, dla której zwycięską bramkę zdobył Stojaspal.

HISZPANIA — IRLANDIA 2:1 (1:1)
Międzynarodowy mecz piłkarski rozegrany w Barcelonie, przyniósł po ostrej grze, zwycięstwo gospodarzom.

HOLANDIA — NORWEGIA 2:1 (1:1)
Międzynarodowe zawody rozegrane w Oslo, zakończyły się zwycięstwem Holendrów 2:1.



Ostro walczono na meczu: Garbarnia — Z Z K.

Bramkarz Garbarni Jakubik rzucił się pod nogi i zdobył piłkę; Rakoczy i Białas podają w „serdecznym uścisku”. Obok Atlasieński (Z Z K), Lasiewicz i Sliwa (Garbarnia).

Cracovia - AKS 5:1 (3:0)

W ub. tygodniu, po derbach krakowskich, w sobotę, szliśmy na boisko Wisły na mecz z Rymerem. W tym tygodniu po meczu Garbarnia — Z. Z. K. szliśmy na boisko Cracovii na mecz z AKS-em. Zmienił się przeciwnicy, boiska, aura i przede wszystkim — zwycięzcy. Jak Rymer zrobił pogrom Wisły tak i Cracovia rozgromiła swego przeciwnika, przystąpiwszy do zawodów w najsilniejszym swoim składzie, a mianowicie:

Hymczak (Rybicki) — Gedlek, Glimas — Jabłoński I. Parpan, Jabłoński II, Bobula, Różankowski II, Szewczyk, Poświat, Różankowski I.

A. K. S. wystąpił bez Spodziei i Jandudy w następującym zestawieniu: Mrugała — Durniok, Piec II — Wieczorek, Andrzejewski, Gajdzik — Kulik, Muskała, Cholewa, Pytel, Barański.

Były to zawody „różnych” gatęzi sportowych; była: piłka nożna, „boks” i „zapaśnictwo”. Było także trochę z przedstawienia teatralnego, a główną osobą „komedii” był sędzia Terlecki (Gdańsk). Zarządzenie rzutu sędziowskiego na pół m. przed bramką po kontuzji Mrugały, odgwizdanie kilku mylnych spalonych, nie reagowanie na „walkę zapaśniczą” i „bokserską” poszczególnych zawodników, wystawiają mu jak najgorsze świadectwo.

Pozycja, z jakiej padła 4-ta bramka dla Cracovii, grubo pachniała spalonym.

Chcemy jednak porównać ze sobą mecz: Garbarnia—Z. Z. K. i Cracovia —A. K. S. Gdyby zawody: Cracovia — AKS dograno w tempie prowadzonym przez pierwsze 15 minut, to byłby naprawdę pokaz futbolu. Niestety, — tempo malało w przeraźliwy sposób i w rezultacie zeszło do „zółwiego”. Gdyby grano całe 90 min. tak dokładnie i fair, jak w pierwszym kwadransie, byłibymy zachwyceni. Niestety, „im dalej w las, tym więcej drzew”. Widzieliśmy później zamachy w próżnię (Różankowski I przed próżną bramką) itp. „kapitałne” zagrania.

Gdyby zwrócić uwagę tylko na rezultat, to byłoby coś imponującego, ale... trzeba pamiętać, że Cracovia prowadząc do przerwy 3:0, oddała w tym okresie 6 strzałów na bramkę przeciwnika. A bramkarz Cracovii do 80-tej min. meczu nie był ani razu poważnie zatrudniony. Honorową bramkę zdobył AKS, gdy Hymczak bez

istotnego powodu opuścił stanowisko ustępując miejsca Rybickiemu. W sumie więc poziom nie był budujący.

Zwycięstwo Cracovii jest o tyle zastępowe, że górowała ona nad przeciwnikiem startem, zdecydowaniem i kończeniem akcji przez strzał na bramkę przeciwnika. Napastnicy A. K. S.-u, próbowali zaś wjeżdżać do bramki, co wobec zdecydowanej gry obrońców a zwłaszcza Glimasa, nie mogło przynieść efektu. Glimas zasłużył na miano najlepszego. W dalszej kolejności wymienić trzeba całą linię pomocy i bramkarza Hymczaka. Atak poza wspomnianym a bardzo chwalebny nie odciążaniem się ze strzałem, grał na ogół niżej swego poziomu. Różankowski I nie czuje się dobrze na pozycji skrzydłowego.

W AKS-ie, zastępujący Mrugałę po drugiej bramce rezerwowi, ma najmniej 2 bramki na sumieniu. Obrońcy popełnili szereg grubszych błędów. Pomoc źle współdziałała z atakiem, w którym wyróżnić jedynie można Muskała Barańsk udowodnił raz jeszcze, że nie liczy się jako kandydat do reprezentacji!

KRÓTKA HISTORIA MECZU:

W 4-tej min. prowadzenie zdobywa Bobula, bijąc ostro w sem środek bramki. Mrugała nie spał się tym razem, przepuszczając wprawdzie ostro i na śliskim terenie, lecz idący wprost na niego strzał do bramki. 2-ga bramka pada w 36-tej minucie. Strzelcem jej jest Różankowski II, który przyjął na głowę centrę Bobuli. W 7 minut później, na tablicy jest 3:0. Strzelcem jest właściwie Gajdzik, podający źle do tyłu wybiegającemu bramkarzowi, ale że i Różankowski II był włączony blisko w akcję poprzedzającą manewr Gajdzika, tedy jego wymieniamy ogólnie za zdobywcę 3-ciej bramki.

Po przerwie 2 dalsze bramki są dziełem Różankowskiego I. Pierwszą zdobył w 73-tej minucie z pozycji lewoskrzydłowego — drugą z pozycji prawego łącznika, gdyż w końcowych minutach meczu przeszedł na prawą stronę zamieniając skrzydła z Bobulą, który egzekwował rzuty różne (a było ich sporo po przerwie) z obu stron. Honorową bramkę dla AKS zdobył Cholewa, wjeżdżając do bramki po złym wybiegu Rybickiego i po niezdecydowaniu obu obrońców.

(hs)

Jak to było w Łodzi?

na meczu:

Wisła-ŁKS 3:0 (1:0)

Czy własne barwy, zamienione tak niefortunnie na granatowe w meczu z Rymerem, czy „zimny przysznic” w postaci ostatniego pogromu czy poważne zmiany osobowe w składzie, czy powrót Gracza i Giergiela, czy „reka” nowego trenera podziałały tak zbawiennie na Wisłę — pytaliśmy w Krakowie na wiadomości o wyniku w Łodzi. — przyjmując go (mówmy szczerze) z niedowierzaniem. Toteż — mimo że pociąg z Łodzi przybywa dość o-

niewygodnej porze, zjawiłem się na dworcu, by z ust zwycięzców dowiedzieć się szczegółów „punktodajnej wyprawy”. Okazuje się, że na zwycięstwo złożyło się wszystkiego po trosze plus ogromna ambicja i chęć zrehabilitowania się za Rymer. „Chłopcy” chwala sobie jednak wykład taktyczny trenera, Kuchynki, który przed zawodami uwzględniwszy śliski i błotnisty teren przyszykował zawodów dał im wykład teoretyczny taktyki ustawisz na sto-

2 jedynastki z... zapalek. W myśli tych wskazówek pilnowano krycia, a w ataku grano głównie na Kohutę, wyszukując jego siłę przebojową. Efekt tej taktyki był dobry, gdyż Kohut był istotnie strzelcem 2 bramek, które przesądziły o wyniku. Pierwsza padła w 12 min. przed przerwą — druga w 10 min. po zmianie stron. Ostatnia bramka padła na 5 min. przed końcem meczu, a strzelcem jej był Cisowski.

„To może Gracze jeszcze nie gra!” zapytanie wszyscy ci, którzy przyzwyczajeni się, że nasz reprezentacyjny łącznik zaznacza zawsze swą obecność na boisku jakimś „celem trafieniem”. Gracze grał i był motorem akcji ofensywnych, ale musiał również pomagać i w tyłach. Atak ŁKS-u choć miejsce Hoggen-dorfa zajął słaby Ciegoński był b. groźny, a specjalnie wyróżniał się w nim Baran. Trudno mu było jednak sforsować dobrze grającą defensywę Wisły, gdzie zmieniona linia pomocy doskonale współpracowa-

ła zarówno z obroną, jak i z napadem. Wynik do zera świadczy o tym najlepiej.

„A nie zaprzęśli ktoś karne-go?”

zapytanie wszyscy ci, którzy pamiętacie mecz sprzed tygodnia.

Nie — nikt nie zaprzęśli, bo karne nie było. Było wprawdzie trochę fauli, ale gra była naogół fair, a Wisła, która zawsze wysoko cenią w Łodzi znalazła i tym razem uznanie w oczach widzów łódzkiej. Ale... nie bardzo, byli zadowoleni z tego, że tak na jubileusz akurat „pakujemy im trzy bramki do „kółka”, mówimy jeden z uczestników zwycięskiej wyprawy do Łodzi. I że w ogóle przerwaliśmy im „dobrą passę”. Wygrali przecież z Legią, z ZZK...

„a skapali się w Wiśle w dniu jubileuszu”

kończąc — gratulując sukcesu, który oby dla Wisły rozpoczął „dobrą passę”...

Tadeusz

Ruch — Widzew 13:1 (5:0)

Trzeci mecz kolejnych rywali (walczyli z sobą o wejście do klasy państwowej) przyniósł 3-cie z rzędu wysokie zwycięstwo drużynie chorzowskiej.

Jedyna bramka dla Łodzian padła przy stanie 7:0 z karnego, bitego przez Fornalczyka. Bramki dla Ruchu zdobyli: Morys 4, Cieślak, Przeczera i Alster po 3. Ruch wystąpił do meczu tego bez Gebura i Bartyli, których zastąpili: Gruszka i Cebula. Nasz reprezentacyjny napastnik spisał się na pozycji środkowego pomocnika znakomicie ale... pamiętajmy o tym, że miał przeciw sobie... Widzew. Trzeba jeszcze dodać że wynik „nie do parę” zawdzięcza Ruch nie wyższemu rzutu karnego przez Olsze.

Polonia (Bytom) — Warta 3:1 (1:1)

Jedną z większych sensacji ligowych, której nie wyjaśnia skład Warty, występującej z nową linią pomocy: Kazimierzczak, Sipiński, Poltowicz oraz z Orłowskim i Kaczmarzem w miejsce Gieraka i Skrzypniaka w napadzie. Warta prowadziła nawet 1:0, zdobywszy bramkę z karnego przez Kazimierzczaka. Wyrównanie padło jeszcze przed przerwą (Kulawik) a po przerwie dalsze 2 bramki (Kulawik i Szymdł) dały Polonii 2 cenne punkty mistrzowskie i awans na pozycję viceleadera tabeli ligowej.

Nazwa klubu	Ilość gier	Ilość wygranych	Ilość remisów	Ilość przegranych	Ilość punkt. zdobyt.	Ilość punkt. stracon.	Stosunek bramek
Ruch	7	6	0	1	12	2	33:10
Polonia Byt.	8	5	1	2	11	5	16:15
Cracovia	7	4	0	2	10	4	18:12
Legia	8	5	0	3	10	6	18:13
Polonia W-wa	8	4	1	3	9	7	20:17
Rymer	8	4	0	4	8	8	21:18
Garbarnia	8	3	2	3	8	8	11:10
AKS	7	4	0	3	8	6	13:12
Wisła	8	3	1	4	6	9	20:16
Warta	7	3	0	3	6	8	12:18
Tarnovia	8	3	0	4	6	10	9:16
ŁKS	8	2	1	5	5	11	14:22
ZZK	7	1	2	4	4	10	10:14
Widzew	7	1	0	6	2	12	10:32

Zosia Borowcówna nie startowała

Harcerze walczą o mistrzostwo

Myliłoby się ten, który sądziłby, że majowy deszcz zniwieści młodzień w zielonych mundurkach i barwnych chustach, do wzięcia udziału w 3-oh powojennych mistrzostwach lekkoatletycznych Chorzowski krakowskiej.

Młodzież, której godłem lilijka, a odznaką harcerski Krzyż, tłumnie zjawia się na starcie, o czym dobitnie świadczy cyfra „320”.

320 druhen i druhów, z 14-tu H. K. S-ów: Bochni, Chrzanowa, Krakowa, Krzeszowic, Olkusza, Nowego Targu, Rabki, Suchej, Tarnowa, Trzebinia, Wadowic, Wieliczki i Zakopanego, walczyło o prymat w mistrzostwach.

I tym razem krakowska bracia harcerska nie straciła hegemonii, zdecydowanie zwyciężając w ogólnej punktacji przed zespołami: Zakopanego, Tarnowa, Jaworzna i in.

4-te miejsce Jaworzna, które nie obsadziło szeregu konkurencji, a to wszystkich rzutów, biegu na 5000 m, pozwała na przypuszczenie że druhowie ci w przyszłych mistrzostwach będą jeszcze poważniej za-

grawali wyprzedzającym ich obecnie zespołom.

Mimo ciężkiego terenu, uzyskano szereg dobrych wyników w poszczególnych konkurencjach, a to: w skoku w dal, w których zwycięzcy Serafini (Kr.) przekroczył 6 m (6.53), a dwaj dalsi zawodnicy: Łabusz (Kr.) (6.35) i Włodarczyk (Chrzanów) (6.29) uplasowali się na 2-gim i 3-cim miejscu.

13 i 2/10 sek. czas Gorkowskiej (Kr.) i Filipka (11.2) (Kr.) na dystansie 100 m. pozwała na przypuszczenie, że zajmą oni w przyszłości pozycję wśród czołowych lekkoatletów Polski.

Sensacją mistrzostw była porażka Bulżanki w biegu na 800 m. (2.48.5), która uległa Grabczyńskiej z Tarnowa (2.46.5). Także zawodnicy Jaworzna, startujący w sztafecie olimpijskiej sprawili niespodziankę, plasując się na 2-gim miejscu za Krakowem (3.46) z czasem 3.48.5. Wynik walki rozstrzygnął się dopiero na 50 m. przed metą. Mistrzostwo skoków w zwyż. tym razem przypadło Bulżance (1.30). Na liście zawodniczek w tej konkurencji nie figuruje najlepsza lekkoatletka HKS-u Zosia Borowcówna, która po ciężkiej operacji przebywała w szpitalu. Zawodniczka ta uzyskała na poprzednich zawodach 1.35 m. (na treningu 1.45), a tym samym odbiła się daleko od współzawodniczek.

Mamy II-gą Klasę Państwową

W niedzielę zjechali się do Warszawy delegaci wszystkich z wyjątkiem Białostockiego okręgów PZPN na Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie, poświęcone, jak wiadomo, sprawie utworzenia II-giej klasy państwowej. Zebranych w lokalu PZPN delegatów powitał wiceprezes Przeworski, poczym przewodniczącym Walnego Zgromadzenia wybrano przysięgniętą większością głosów znanego i cenionego działacza łódzkiego Zatlkego.

Sprawa utworzenia II-giej klasy państwowej wywołała długotrwałą dyskusję, w trakcie której wielu delegatów, zwłaszcza okręgów mniejszych, zgłosiło szereg poprawek do znanego projektu Zarządu PZPN — Wśród zgłoszonych poprawek nie brak było takich, które miały na celu interesy poszczególnych klubów, dalekie od troski o podniesienie poziomu naszego piłkarstwa. Na szczęście były to wyjątki i Walne Zgromadzenie uchwaliwszy wprawdzie jednogłośnie, iż należy powołać do życia II-gą klasę państwową, odrzuciło wszystkie poprawki i opowiedziało się przytłaczającą większością głosów za projektem Zarządu PZPN.

Tak więc od przyszłego roku będziemy mieli II-gą klasę państwową, złożoną z 18 towarzystw, rozgrywającą mistrzostwa w dwóch grupach: północ-południe, wzgl. w latach parzystych wschód-zachód. W skład II-giej klasy państwowej — według uchwały Walnego Zgromadzenia — wejdą:

a) 4 towarzystwa, spadające z I-iej klasy państwowej,

b) 13 towarzystw, które zajmą I II i III miejsce w 5 grupach, rozgrywających mistrzostwa międzyokregowe na rok 1948, a które nie wejdą do I-iej klasy państwowej, wreszcie

c) 1 wicemistrz klasy A najliczniejszego okręgu, który jednak będzie musiał rozegrać zawody eliminacyjne

mecz i rewanż z towarzystwem, zajmującym czwarte miejsce w rozgrywkach o mistrzostwo międzyokregowe w grupie, w której znajdzie się mistrz tego okręgu — razem

18 TOWARZYSTW.

„Blaski i nadzieje” utworzenia w ten właśnie sposób II-giej klasy, umiłowimy przy innej okazji, tu ograniczamy się do wyrażenia przekonania, że dobrze się stało, iż klasę taką powołano, a to, iż powołano ją jednogłośnie świadczy najlepiej o jej konieczności.

W dalszym ciągu zebrania, po wycofaniu przez Zarząd PZPN wniosku odnośnie zmiany przepisów o karencji dla zawodników powyżej 35 lat. referent wyszkoleniowy PZPN Nowak w obszernym referacie omówił sprawy szkolenia zawodników, wzywając wszystkie okręgi do jaknajszerszej współpracy w tym zakresie.

Z inicjatywy delegatów Okręgu Knałkowskiego wiceprezes PZPN Przeworski podniósł sprawę zniesienia karencji, względnie daleko idącego zrevidowania przepisów karencyjnych. Ożywiona dyskusja, w której bardzo ciekawie przemówienie za zniesieniem karencji wygłosił wiceprezes PZPN Przeworski, dała podstawę do uchwalenia rezolucji, wzywającej Zarząd PZPN do uchwalenia rezolucji, wzywającej Zarząd PZPN do opracowania — po porozumieniu się z Głównym Urzędem Kultury Fizycznej — wniosków, zmierzających do zniesienia a co najmniej złagodzenia przepisów o karencji i poddania ich konsultacji Okręgów w trybie referendum. I o tej sprawie wypowiedziemy się w osobnym omówieniu.

Zebrani, po wyczerpaniu porządku obrad, wyrazili przez aklamację podziękowanie przewodniczącemu Zatlcemu za sprawne kierowanie obradami.

Przed meczem:

Kraków - Poznań

W najbliższy wtorek rozegrany zostanie na boisku Wisły międzymiastowy mecz piłkarski z cyklu rozgrywek o puchar ś. p. Kałuży pomiędzy Krakowem i Poznaniem. Mecz ten ma dla nas niesłychanie ważne znaczenie. Przegrana zniewczyłaby bowiem wszelkie szanse na wywindowanie się Krakowa do czoła tabeli. Wygrana, dałaby zaś szansę na ew. ponowienie sukcesów z roku 1946-go, kiedy to w pierwszym roku rozgrywek o puchar, zdobył Kraków pierwsze miejsce, wpisując się jako pierwszy, na listę zwycięzców trofeum, ufundowanego przez Zarząd KOZPN-u, ku czci ś. p. Józefa Kałuży.

Poniżej zamieszczamy bilans dotychczasowych wyników (powojennych) międzymiastowych meczów: Kraków—Poznań. Wynika z niego, że siły są równe, gdyż w 5-ciu meczach dwukrotnie zwyciężył Kraków, dwukrotnie Poznań, a jedne zawody dały wynik remisowy.

Podajemy również skład jedynastki Krakowa, która walczyć będzie w najbliższym meczu przeciw Poznaniowi, a który przedstawia się następująco:

Jakubik — Gedlek, Barwiński — Górecki, Parpan, Jabłoński II — Bobula, Gracz, Kohut, Różankowski, Wawrzusiak.

Rezerwa: Bębenek (Dąbski), Mastek (Dąbski), Nowak (Garbarnia).

Korzystając z pobytu w Krakowie kierownika Sekcji P. N. ZZK (Poznań), p. Zachciała, b. prezesa P. O. Z. P. N., przeprowadził z nim rozmowę na temat przygotowań piłkarzy poznańskich przed meczem pucharowym.

Z rozmowy tej wynioskować można było, iż kpt. związkowy P. O. Z. P. N.-u ma nielada kłopot z ustaleniem składu reprezentacyjnej 11-słki. Nierówna — a nawet wręcz słaba — forma piłkarzy poznańskich, wykazana w meczach ligowych, powoduje poważne zaniepokojenie

20. VIII. 1945 zawody towarzyskie: Kraków—Poznań w Poznaniu 2:2
8. IV. 1946 zawody towarzyskie: Kraków—Poznań w Krakowie 3:1
8. VIII. 1946 zawody o puchar Kałuży Kraków—Poznań w Poznaniu 1:3
23. IX. 1946 zawody o puchar Kałuży Kraków—Poznań w Krakowie 3:1
12. X. 1947 zawody o puchar Kałuży Kraków—Poznań w Poznaniu 0:1

W sumie doskonale zorganizowane przez dha dr. Skorczyńskiego zawody dały pełny obraz rzetelnej pracy harcerskich K.S-ów, które walczą z pokonaniem wielu trudności, pokonując z powodzeniem tory biegni i wysokość poprzeczek.

Zawody, które dzięki miłej i przyjacielskiej atmosferze walki najlepiej służą popularyzacji lekkoatletyki, poprzedziła uroczystość dekoracji trenera HKS-u Buchały srebrnym

Krzyżem Zasługi HP za ofiarną i bezinteresowną pracę. (J. L.).

Wydawca: KOZPN.

Red nac. M. Statter.

Warunki prenumeraty: miesięcznie zł. 50.

Wpłacać na konto KKO 30-03, względnie czekiem pocztowym na adres Adm.: Basztowa 15 lub KOZPN Basztowa 6.

Rada narciarska powzięła donosie uchwały

W sobotę i niedzielę odbyło się w Zakopanem pierwsze posiedzenie Rady Narciarskiej. Przewodniczył pos. Reczek, powołując do prezydium pos. Owczyńskiego, dr Zaluskiego, red. Stattera i dyr. Gł. Urzędu Kult. Fiz. inż. Kuchara.

Zasadnicze referaty wygłosił dr Boniecki (sprawy sportowe), dr Milanta (turystyczne), inż. Gołogórski (szkoleniowe), mgr Bugajski (młodzieżowe), dr Zaluski (zagraniczne). Następnie wywiązała się ożywiona na wysokim poziomie stojąca dyskusja, w której zabierali głos: pos. Owczyński, dyr. Kuchar, J. Bujak, Boski, red. Zlebna, dr Macudziński, mgr Pietraszkiewicz, red. Statter i inni.

W konkluzji ustalono następującą rezolucję (którą podajemy w skrócie):

Rada Narciarska po zapoznaniu się z całokształtem spraw wyraża zadowolenie z rezultatów i osiągnięć narciarstwa w okresie powojennym.

Rada Narciarska podkreśla z uznaniem fakt, że narciarstwo mimo strat i zniszczeń potrafiło wejść na właściwe drogi rozwojowe.

Rada stwierdza, że osiągnięcia te mogły nastąpić dzięki przemianom społecznym i politycznym i dzięki głębokiemu zrozumieniu przez czynniki rządowe istoty i znaczenia narciarstwa.

Po zaznajomieniu się z całokształtem Rada wita z zadowoleniem fakt zwiększenia się wpływu PZN w Międzynarodowej Federacji Narciarskiej.

Zacieśnienie stosunków z Czechosłowacją pozwala na realizację wspólnych zadań i nakłada specjalne obowiązki rozwiązania problemów komunikacyjnych przez ich usprawnienie i zmodernizowanie a w szczególności elektryfikację linii Kraków—Słask—Zakopane.

Rada Narciarska zwracając uwagę na konieczność planowych inwestycji zagospodarowania i budowy schronisk wnioskuje również o pokrycie dostateczną siłą małych skoczni treningowych łatwo dostępnych dla młodzieży. Ze względu na zbliżające się Międzynarodowe Igrzyska Narciarskie Narodów Słowiańskich w Polsce, zwraca Rada Narciarska uwagę na konieczność wybudowania terenowej skoczni treningowej w górach, toru slalomowego w Zakopanem, oraz renowacji skoczni na Krokwi i istniejących tras zjazdowych.

Rada Narciarska poświęca również wiele uwagi uaktywnieniu turystyki i stworzeniu warunków zapewniających rozwój turystyki ze specjalnym uwzględnieniem Ziemi Odzyskanych.

W zakresie szkolenia kadr instruktorskich Rada Narciarska zwraca uwagę na konieczność stworzenia nowego typu zawodowego instruktora wychowawcy, łączącego walory techniczne z moralnymi i wychowawczymi.

W związku z umasowieniem turystyki Rada Narciarska zwraca uwagę na problem bezpieczeństwa życia i zdrowia turysty w górach i wysuwa konieczność reorganizacji dotychczasowego systemu.

Biorąc pod uwagę rozwój i potrzeby narciarstwa w zakresie sportu zawodniczego Rada Narciarska uważa, że zarówno program klasyczny jak i alpejski winny być otoczone właściwą opieką a realizując ten postulat należy odpowiednio do istniejących warunków przesunąć ciężar narciarstwa biegowego w Beskidy.

Rada narciarska wita z zadowoleniem fakt zacieśniania się współpracy pomiędzy PZN a pokrewnymi organizacjami turystycznymi jak PTT i PT Kraj i uznając rolę PTT jako gospodarza w górach uważać będzie jednak za wskazane, by urzędnicy służące turystyce i sportowi narciarskiemu powierzonego PZN.

Rada Narciarska nie może pod koniec pominąć faktu, że nie przyznaniu dotychczas znacznych kolejowych dla zorganizowanego narciarstwa stanowi jeden z głównych czynników hamujących rozwój tego ruchu i apeluje do decydujących czynników o jaknajrýchlejsze rozwiązanie tej sprawy.

Wandor mistrzem szosowym Krakowa

Na trasie Kraków—Lubień (okolo 100 km) rozegrano w czwartek wycieczkę szosową o mistrzostwo Krakowa, przy udziale czołowych kolarzy krakowskich. Zwyciężył Wandor z „Legii”, który z najrozsądniejszym swoim konkurentem Motyką (KTK) „urwał się” na najwyższym wzniesieniu trasy w Mogilanych. Obaj kolarze przybyli na metę ze znaczną przewagą przed pozostałymi. Wandor uzyskał b. dobry czas 2:54:27 godz. Motyka — 2:54:50 godz. Trzecim był Kruk (KTK) w czasie — 3:08:30.

Nie ma jeszcze rozstrzygnięcia

Wyniki meczów piłkarskich o mistrzostwo klasy „A” KOZPN w minioną niedzielę nie wyjaśniły, a nawet raczej skomplikowały sytuację u dołu tabeli. Jeśli czwartkowy mecz Chelmeńka i jego zwycięstwo 4:1 nad Szczakowianką rozwiązywały już wszelkie wątpliwości kto jest mistrzem „A”-klasy, to mecze: Groble—Podgórze, Fablok—Korona i Wieczysta—Prokocim nie wskazały jeszcze na 2-ich towarzyszy Łągiewianki w niesławnej drodze do „B”-klasy. Wprawdzie i Łągiewianka może jeszcze w „teorii” wyminąć: Podgórze, Prokocim i Groble, ale musiałaby wygrać oba pozostałe spotkania w łącznym stosunku około 10:0. To będzie b. trudno zwłaszcza, że obaj przeciwnicy (Podgórze i Wieczysta nie należą do „łatwych”.

Obaj następni (od dołu) Podgórze i Prokocim mogą uratować się jeszcze kosziem... Grobli. Sytuacja Prokocimia lepszemu „punktowo” jest o tyle gorsza, że w wyniku zajęć na niedzielnym meczu: Wieczysta—Prokocim jedynastka prokocimska ulegnie w przyszłych meczach poważnemu zdekompaktowaniu i nie będzie już miała siły na pokonanie przeciwników takich jak: Dąbski i Fablok, mimo, że w obu wypadkach Prokocim jest gospodarzem.

Podając poniżej tabelę klasy „A” po dzień dzisiejszy z uwzględnieniem wyniku niedokończonego meczu: Wieczysta—Prokocim 1:0, podajemy również terminarz pozostałych spotkań w klasie „A”.

TABELA			
1. Chelmeńka	20	34	54:36
2. Zwierzyniecki	22	31	46:21
3. Mościce	21	24	41:34
4. Wieczysta	19	21	43:26
5. Szczakowianka	21	20	43:26
6. Fablok	21	20	33:44
7. Dąbski	19	19	36:33
8. Korona	20	18	29:33
9. Groble	21	16	29:41
10. Prokocim	20	16	38:54
11. Podgórze	20	13	23:45
12. Łągiewianka	20	12	27:50

Terminarz:
3. VI. Wieczysta—Dąbski.
6. VI. Korona—Chelmeńka, Prokocim—Dąbski, Łągiewianka—Podgórze, Szczakowianka—Wieczysta.
13. VI. Chelmeńka—Mościce, Prokocim—Fablok, Podgórze—Dąbski, Groble—Korona, Łągiewianka—Wieczysta.

Kluby, wymienione na pierwszym miejscu są gospodarzami.

WIECZYSTA—PROKOCIM 1:0 (1:0)

Sympatię, jaką zaskarbił sobie Prokocim pięknym finiszem — stracił w czasie zawodów z Wieczystą, okazując się zespołem niekarnym, niedyscyplinowanym i nie umiejącym utrzymać swych nerwów na wodzy. Doprowadziło to w efekcie do usunięcia 3 zawodników z boiska i przerwania meczu, gdyż usunięcie (kpt. drużyny) nie zastosowali się do nakazu sędziego i gorszych jeszcze zajęć (znieważenie sędziego).

Wspomnienia z dawnych lat

Na jednym z boisk krakowskich — wczesną jesienią ub. roku, grupa młodych juniorów zaznajamiała się z „arkanami” piłki nożnej. Młody, jasnowłosy chłopiec, celnym strzałem posłał piłkę w sam róg bramki. Jego koleżki wyrazili swój podziw dla tego strzału konkluzją:

„JESLI TAK BĘDZIESZ STRZELAŁ ZAWSZE, POJEDZIESZ NA OLIMPIADĘ!”

„Żyłka dziennikarska” omal nie nakazała mi zrobienia wywiadu z przyszłym „olimpijczykiem”. Ograniczyłem się jednak tylko do zapytania imienia i nazwiska. Kiedy pytałem o nie zdumionego młodzieńca, ten z koleżką zadzwonił: „PO CO?” Po wzajemnych odpowiedziach, byliśmy już w dobrej komitywie i wtedy padły dalsze pytania i odpowiedzi, z których wynioskowałem, że młody ten chłopiec „umie” więcej „w piłkarstwie”, aniżeli „w” o piłkarstwie. Nie wiedział, n. w. zupełnie, że kiedyś przed laty (25 lat temu), Krakowia rozegrała szereg meczów z Hiszpanią, że na stadionach w Krakowie grano także zawody między państwami, w tym pierwsze w ogóle zawody reprezentacji Polski w naszym kraju, że gościliśmy na swoich boiskach niemały wszystkie najlepsze drużyny kontynentu: od szkockiego Aberdeen począwszy, a na bliskim sąsiedztwie czeskim, węgierskim i austriackim skończywszy. Nie wiedział, że graliśmy w Szwecji, Turcji, w Finlandii, że re-

Epilog rozegra się na Wydziale Gier i Dyscypliny KOZPN.

O meczu powiemy krótko, że grano ambitnie, ale im bliżej końca, tym ostrzej. Jedyną bramkę zdobył Dwernicki główką po cencie Kawuli. Sędziował Biernacki. (i.)

PODGÓRZE — GROBLE 4:3 (3:0).

Bezpośrednie starcie 2 „spadkowców” rozstrzygnęło na swoją korzyść Podgórze zdobywając zwycięską bramkę na krótko przed końcem zawodów. Strzelcami byli Hausner, podczas gdy 3 pierwsze bramki (przed przerwą) padły ze strzałów: Pułczyńskiego, Czerneka i Hausnera. Dla pokonanych punkty zdobyli: Lichoń, Miłksa i Madryga. Sędziował sprawliwie Kolber.

MOŚCICE — ZWIERZYNECKI 3:0 (1:0)

Mościce przez zwycięstwo nad viceleaderem tabeli ugruntowały swoją trzecią lokatę. Strzelcami bramek byli: Cholewa, Górskie i Grzebieluch.

KORONA — FABLOK 3:3 (2:2)

Wynik remisowy, odzwierciedlający układ sił stanowi ceną „zdobyczą” dla Korony i może być wystraszającym do utrzymania się w klasie „A”.

SZCZAKOWIANKA — DĄBSKI 3:2 (2:1)

Lepsze dostosowanie się do ciężkiego, błotnistego terenu dało Szczakowiance zwycięstwo; strzelcami bramek byli bracia Stadlerowie — dla pokonanych: Soczyński.

W „niepunktowych” meczach drużyn ligowych Cracovia IB i Garbarnia IB uzyskały nierozstrzygnięty wynik 1:1. Tarnovia IB przegrała na własnym terenie z Chelmeńką 0:4, a Wisła IB uległa Łągiewiance 1:2.

W jednym meczu, rozegranym we czwartek (27 V.) pokonał Chelmeńka Szczakowiankę 4:1, zdobywając definitywnie tytuł mistrza klasy A i prawo reprezentowania Okręgu w rozgrywkach o wejście do II-giej ligi.

ZWYCIĘSTWO CRACOVIA

nad AKS-em dało jej pierwsze punkty mistrzowskie, zdobyte na własnym boisku i w ogóle w Krakowie.

ZWYCIĘSTWO WISŁY

nad LKS-em, dało jej pierwsze punkty mistrzowskie, zdobyte pod nowym kierownictwem.

NAJMNIER SPODZIEWANE WYNIKI

dały mecze: Warta — Polonia (Bytom), Wisła — LKS, Rymer — Legia i... Ruch — Widzew. Jeśli dodamy do tego, że naogół liczono się ze zwycięstwem Garbarai i że wysoka wygrana Cracovii jest także dużą (choć dla nas miłą) niespodzianką, wówczas wszystko odbyło się „normalnie” tj. po „ligowemu”.

Wyjątek stanowi w mecz: Polonia (W-wa) — Tarnovia.

RUCH ZWYCIĘŻAJĄC DWUCYFROWO

ustanowił „powojenny rekord ligi.

prezentacja Polski rozegrała mecze ze Stanami Zjedn. itd. itd. Nie wiedział — bo nie było go wówczas jeszcze na świecie, — że braliśmy udział w pierwszym w turnieju piłkarskim VIII. Olimpiady w r. 1924 w Paryżu. Słyszał coś o Brzyli i Leonidasie, lecz... zdaje się, że mylił go z Alcantarą.

Przyrzekłem sobie wówczas, że kiedy nadarzy się sposobność, napiszę coś dla tych młodych, ażeby ich zapoznać z historią naszego piłkarstwa. Sposobność nadebra się. Jesteśmy w przededniu Olimpiady Londyńskiej, na którą prawdopodobnie wyjadą nasi piłkarze. Będzie to 3-ci z kolei występ naszych piłkarzy na Igrzyskach Olimpijskich. Poraz pierwszy graliśmy w Paryżu w 1924 r., poraz drugi w 12-ciu lat później w Berlinie, a obecnie...

Posłuchajcie więc młodzi chłopcy:

Było to w r. 1924. Na Olimpiadę do Paryża jechała drużyna polska przez... Szwecję. Olimpiada rozpoczynała się w dniu 23 maja w Paryżu, a reprezentacja Polski miała zakontraktowany już wcześniej mecz przeciw Szwecji w dniu 18 maja. Wyjechano więc z Krakowa już 14 maja, by w Sztokholmie wystąpić na mecz przeciw Szwecji w składzie: Wiśniewski (Wisła), Fryc (Cracovia), Gintel (Cr.), Synowiec (Cr.), Krupa (Wisła), Spojda (Warta), Sperling (Cr.), Stallński (Warta), Reyman (Wisła), Bac (Pogoń), Kuchar (Pogoń).

W Sztokholmie, nastąpiła „kata-

Klasa „B” na mecie

Ostatnia niedziela mistrzostw kl. B

Niedziela 30 maja była ostatnim „terminem” mistrzostw Kl. „B” i w tym dniu rozegrano przełożone z dnia 2 maja zawody mistrzowskie. Z wyznaczonych na ten dzień zawodów, nie doszedł do skutku mecz: Milicyjny — Rakowiczanka, albowiem boisko było zajęte przez inne drużyny.

Naogół zwycięstwa odnieśli faworyci, a niespodzianką było zwycięstwo Pocztowego 1:0 nad do niedawna kandydatem do tytułu mistrzowskiego Wieliczanką.

WOLANIA — KROWODRZA 2:1 (1:1)

Wynik tego meczu, umocnił czołową pozycję Wolania, której sympatycy zebrani na boisku Nadwiślana, nie wystawili sobie jednak dobrego świadectwa. Zwolennicy ambitnie walczącej Krowodrzy zdali natomiast egzamin spotowego wyrobienia i zachowania się podobnie zresztą, jak drużyna, która stanowiąła równorzędnego przeciwnika dla mistrza.

Bramki dla zwycięzców zdobył o. bie Liszka, dla pokonanych Rajtar. Sędziował dobrze Lohn, z Nowego Targu.

OLSZA — DALIN 2:1 (1:1)

Po szybkiej i fair grze, zastrżone zwycięstwo odniosła Olsza, w której wyróżnił się środkowy napastnik Strojny. Był on strzelcem jednej bramki dla swych barw, — drugą zdobył Arseniec, honorowy punkt dla drużyny myślenickiej uzyskał Świącz V. Sędziował dobrze Szczepański.

AKS (Czyżyny) — Dębnicki 3:2 (1:2)

Mimo prowadzenia do przerwy, przegrał Dębnicki tracąc bramki ze strzału Dilla 2 i Krawczyka — a zdobywając przez Włodygę i Samborskiego (karny). Zawodnicy Dębnickiego, nie dopełnili obowiązku przedłożenia sędziemu przed zawodami legitymacji KOZPN-u.

POCZTOWY — WIELICZANKA 1:0 (1:0)

Ambitna drużyna Pocztowego, wykorzystując ostatnią znaczną poprawę formy, wygrała z Wieliczanką, zdobywszy zwycięską bramkę przez Bułkę.

ŁOBZOWIANKA — LEGIA 3:2 (2:0)

Mistrz Grupy II, miał ciężką sprawę z Legią, która nie załamała się i do końca nawiązała równorzędą walkę. Mecz stał na dobrym poziomie, a „majstersztykiem” był 3-ci gol zdobyty dla Łobzowianki ze strzału Malickiego.

Bramki dla zwycięzców zdobyli: Piszak, Iwański i Malicki — dla Legii, obie Motyka. Sędziował dobrze Gołębski.

PŁASZOWIANKA — BOCHEŃSKI 7:2 (3:1)

Wysokie zwycięstwo robotniczej drużyny nad chaotycznie grającym przeciwnikiem.

BOREK — KMITA 1:1 (1:0)

Jeden punkt zdobyty przez Kmitę, odsunął od niej widmo spadku

strofa”. Przegraliśmy 1:5 w oficjalnym spotkaniu, a w 2 dni później pogrom nasz wyraził się wynikiem 1:7.

W drugim meczu, w mieście Wiśniewskiego grał Górlitz w bramce, w miejsce Gintla Cyll, Synowca zastąpił Styczeń, Reymana Kaluża, Sperlinga Mueller.

Ze Sztokholmu zatelegrafowano do Krakowa, by wysłać do Paryża Cikota, który istotnie zjawił się w Paryżu.

Los wyznaczył nam za pierwszego przeciwnika na Olimpiadzie, reprezentację Węgier. Przegraliśmy wówczas 0:5 (0:1) i odpadliśmy od dalszego turnieju olimpijskiego. Przeciwnik nasz — Węgry był nie tylko pierwszym naszym przeciwnikiem na Olimpiadzie, ale był to w ogóle pierwszy przeciwnik naszej reprezentacji państwowej rozgrywanej dotychczas już drugą setkę zawodów międzypaństwowych.

Pierwszy mecz reprezentacji polskiej... Było to 18 grudnia 1921. Termin był Budapeszt... graliśmy wówczas z najsilniejszą zawodową jednostką Węgier i

ZDOBYLIŚMY NIELADA SUKCES, PRZEGRYWAJĄC PO ZAŁARTEJ WALCE 0:1.

Drużyna nasza, składająca się z 7 graczy Cracovii i po jednym z Polonii (W-wa), Ł. K. S., Pogoni i Warty, grała w następującym zestawieniu:

Loth (Polonia W-wa), Gintel (Cracovia), Marzewski (LKS), Styczeń (Cr.), Cikowski (Cr.), Synowiec (Cr.), Mielech (Cr.), Kuchar (Pogoń), Kaluża (Cr.), Einbacher (Warta), Sperling (Cr.).

Ten nasz pierwszy przeciwnik, z którym w międzyczasie oprócz meczu

do kl. „C”. Bramkę dla Kmity zdobył Cywicki, dla Borku Kuć. Dobremu sędziemu Palecie, musimy wytknąć „przeoczenie”, dopuszczenia prawie, że takich samych kostiumów (białe koszulki u obu drużyn), przy czym i sędzia ubrany był również w białą koszulkę.

BRONOWIANKA — SKAWINKA 5:1 (1:0)

Prawy obrońca Skawinki, wyróżniający się pokazną tuszą, nie mógł utrzymać się na śliskim terenie i z jego winy padło gros bramek. Zdobyci byli: Młynarczyk i Zawadzki po 2 oraz Młodzianowski. Honorowy punkt dla pokonanych zdobył Dziedzic.

NADWIŚLAN — PRĄDNICKI 2:0 (2:0)

Lepszy technicznie Nadwiślana, rozstrzygnął spotkanie zwycięsko dla siebie, zdobywszy bramki przez Sarne.

Ze 168 meczów o mistrzostwo klasy „B” KOZPN pozostało jeszcze do rozegrania 3, a mianowicie 2 w grupie II: Łobzowianka—Milicyjny i Milicyjny—Rakowiczanka oraz jeden w grupie III: Prądniczanka—Prądnicki.

Mecze te nie mogą już wpłynąć na zmianę czołówek poszczególnych grup, toteż WGD wyznaczył już zawody finałowe mistrzów grup (patrz komunikat urzędowy). Mecz: Milicyjny—Rakowiczanka może jeszcze ew. zmienić kandydata do spadku w tej grupie i Rakowiczanka, wygrywając z Milicyjantami 5:0 mogłaby jeszcze zdyktować Legie. Nie będzie to i tak jednak z uwagi na obecną dobrą formę Milicyjnego, który niedawno rozgromił Kmitę 6:0 i wygrał z Borkiem 3:2. Przyjmijmy więc, że kolejność obecna nie zmieni się już po tych 3 pozostałych meczach i omówmy szczegółowo wyniki drugiej rundy zawodów o mistrzostwo klasy B.

W tabelach przy nazwach klubów widzący w nawiasach cyfry, która oznacza lokatę po pierwszej (jesiennej) rundzie.

Na pozycji liderów, a tym samym i mistrzów poszczególnych grup nastąpiła zmiana tylko w grupie I. Wieliczanka, prowadząca na półmetku z przewagą 1 punktu nad Wolanią jest dziś gorsza o 4 punkty.

WOLANIA

straciła w drugiej rundzie zaledwie jeden punkt remisując z outsiderem Dębnickim 1:1; a pozostałe 6 spotkań rozstrzygnęła zwycięsko, wygrywając: 4:2 z Wieliczanką, 4:3 z Olszą, 2:1 z Krowodrzą, 5:2 z Daliną, 3:0 z AKS Czyżyny i 4:3 z Pocztowym.

WIELICZANKA

oprócz porażki z Wolanią przegrała jeszcze: 0:2 z Olszą i 0:1 z Pocztowym, a pokonała: Krowodrzę 1:0, Dalin 2:1 i Dębniaka 4:1.

OLSZA

awansująca o 2 miejsca wyżej w stosunku do rundy jesiennej „zarobiła” w rundzie wiosennej 11 punktów przez zwycięstwa nad Wieliczanką (2:0), Daliną (2:1), AKS-em z Czyżyn i Dębniackim (po 3:0), Pocztowym (2:0) i przez remis z Krowodrzą (0:0) — przegrała tylko z Wolanią 3:4.

przed Olimpiadą wygrali oni z Włochami 5:1, przyczym prawo-skrzydłowy Braun był strzelcem 3 bramek — rozgromili Niemcy 4:1 i w ogóle... byli jednym z faworytów olimpijskiego turnieju. Taki np. Orth, mimo młodego wieku, zwracał na siebie uwagę wszystkich znawców piłkarstwa europejskiego, — w listopadzie 1921 r. kiedy Węgry zwyciężyły Szwecję 4:2 Orth był strzelcem 3-ch bramek. Taki np. Opała, w czasie przedolimpijskiego tournée M. T. K. po Hiszpanii, zdobył sobie miano „postrachu” bramkarzy, taki np. Eisenhoffer, był strzelcem obydwu bramek w meczu: Austria—Węgry 2:2. Znany on był także w Polsce z występów Kispesti w 1921 r. podobnie jak bramkarz Biri, którego publiczność polska w r. 1923 miała sposobność podziwiać.

POTĘGĄ W PIŁKARSTWIE EUROPEJSKIM.

Węgry byli ojczyzną talentów, rozsianych potem po całym świecie. Toteż przed Olimpiadą paryską kpt. sportowy Węgierskiego Z. P. N. jeździł do Hiszpanii, Czechosłowacji i Austrii, by stamtąd „ściągnąć” graczy węgierskich na Olimpiadę. Udało mu się to w zupełności: „Zastraniczniki” Węgrowie, a mianowicie: Plattko, Gutman, Obitz, Hirzer powrócili. — Pierwszy z Barcelony, drugi z wiedeńskiego Hakoah, a dwaj pozostali z berneńskiej Makkabi do kraju, wgl. nawet wprost do Paryża. I przeciw właśnie takiej najlepszej jednostce w dotychczasowym tego słowa znaczeniu „internacjonalistów”, na stadionie olimpijskim w Paryżu, wystąpił zespół polski w składzie:

Wiśniewski (Wisła), Cyll (LKS), Fryc (Cracovia), Styczeń (Cr.), Cikowski (Cr.), Spojda (Warta), Kuchar (Pogoń), Bac (Pogoń), Kaluża (Cr.), Reyman (Wisła), Sperling (Cr.).

Węgry wystawili skład: Biri (Kispesti), Vogl II (Ujpesti), Mandi (M. T. K.), Orth (MTK), Gutman (Törökves), — M. T. K., — Hakoah, Obitz (F. T. C.) — Makkabi (Berno), Braun (MTK), Eisenhoffer (Kispesti) — F. T. C.), Opała (MTK), Hirzer (Törökves), Jenny (Kispesti) — M. T. K.)

dali prawdziwy koncert gry, tamiąc zupełnie opór Polaków w drugim okresie gry.

Węgry byli zresztą z górą faworytem tego spotkania, Bezpośrednio

zoawansowała najwyżej w tej grupie, bo aż o 3 miejsca. Uzyskała ona również rekord bramek obecnego sezonu w swej grupie, wygrywając z Dębniackim 8:0. Pokonała Dalin, AKS Czyżyn i Pocztowy (1:0, 2:1, 1:0), zremisowała w meczu bezbramkowym z Olszą, a uległa — w obu wypadkach różnicą jednej bramki mistrzowi 1:2 i viceleaderowi 0:1.

DALIN
z 3 miejsca spadł na 5, wygrywając tylko z Pocztowym i Dębniackim, a przegrywając z pozostałymi przeciwnikami, w tym 3 razy po 1:2 (Wolania, Olsza, Czyżyny).

POCZTOWY
w drugiej rundzie wygrał tylko 2 razy po 1:0 (Wieliczanka, Dębniacki).

DĘBNIACKI
poza remisem z mistrzem Wolanią stracił w rundzie jesiennej wszystkie punkty.

GRUPA I:			
1. Wolania (2)	14	25:3	48:16
2. Wieliczanka (1)	14	21:7	36:61
3. Olsza (5)	14	16:12	25:28
4. Krowodrza (7)	14	13:15	23:21
5. Dalin (4)	14	13:15	23:21
6. Czyżyny (4)	14	11:17	16:28
7. Pocztowy (6)	14	10:18	15:24
8. Dębnicki (8)	14	3:25	12:44

W GRUPIE DRUGIEJ
najwyższy awans ze wszystkich 24 klubów B klasy zdobył Borek, windując się z przedostatniego miejsca na pozycję wicemistrza. Ale pozycja ta może przypaść jeszcze w dołzie Milicyjnemu!

ŁOBZOWIANKA

straciła w drugiej rundzie tylko jeden punkt podobnie jak Wolania, remisując 1:1 z outsiderem (Rakowiczanka), a pozostałe spotkania wygrała: 2:0 z Borkiem, 7:1 z Bocheńskim, 2:0 z Płaszowianką, 10:3 z Kmitą i 3:2 z Legią.

BOREK
pokonał Bocheński i Rakowiczankę (po 3:1), Płaszowiankę 3:2, Legię 5:2, a przegrał z Łobzowianką (0:2), z Milicyjnym 2:3 i zremisował z Kmitą 1:1.

BOCHEŃSKI
zwyciężył Milicyjny (2:0), Kmitę (5:0), Legię (2:1), zremisował z Rakowiczanką 3:3, a uległ Łobzowiance 1:7, Płaszowiance 2:7 i Borkowi 1:3.

PŁASZOWIANKA

w drugiej rundzie może poszczycić się tylko 2-ma zwycięstwami na Milicyjnym (1:0) i nad Bocheńskim (7:2). Przegrała zaś 4-krotnie z różnicą 1 bramki (Kmita 0:1, Legia 2:3, Borek 2:3 i Rakowiczanka 1:2) oraz z Łobzowianką 0:2.

MILICYJNY
ma jeszcze wiele szans na poprawę lokaty.

KMITA

na 25 bramek straconych w drugiej rundzie zdobyła zaledwie 10 wygrywając 4:1 z Rakowiczanką i 1:0 z Płaszowianką oraz remisując 2:2 z Legią i 1:1 z Borkiem a przegrywając 3:10 z Łobzowianką, 0:6 z Milicyjnym i 0:5 z Bocheńskim.

(Ciąg dalszy w nast. numerze)

przed Olimpiadą wygrali oni z Włochami 5:1, przyczym prawo-skrzydłowy Braun był strzelcem 3 bramek — rozgromili Niemcy 4:1 i w ogóle... byli jednym z faworytów olimpijskiego turnieju. Taki np. Orth, mimo młodego wieku, zwracał na siebie uwagę wszystkich znawców piłkarstwa europejskiego, — w listopadzie 1921 r. kiedy Węgry zwyciężyły Szwecję 4:2 Orth był strzelcem 3-ch bramek. Taki np. Opała, w czasie przedolimpijskiego tournée M. T. K. po Hiszpanii, zdobył sobie miano „postrachu” bramkarzy, taki np. Eisenhoffer, był strzelcem obydwu bramek w meczu: Austria—Węgry 2:2. Znany on był także w Polsce z występów Kispesti w 1921 r. podobnie jak bramkarz Biri, którego publiczność polska w r. 1923 miała sposobność podziwiać.

Tak więc też nasz pierwszy mecz olimpijski polskich piłkarzy, przynosił im wysoką klęskę, powodując automatycznie wyeliminowanie od dalszych gier, ale... co najciekawsze, wbrew wszelkim przypuszczeniom, i Węgry niedaleko „zajęchali” w tym turnieju olimpijskim. Odpadł już w następnej rundzie, przegrywając najbardziej niespodziewanie z Egiptem 0:3 (0:1). Była to jedna z największych sensacyjnych turniejów. Zwycięzca Węgier Egipt, przegrał później ze Szwecją (0:5), a mistrzem turnieju olimpijskiego została drużyna Urugwaju, wygrywając w finałowym spotkaniu ze Szwajcarią 3:0.

W drugim turnieju olimpijskim, w którym Polska brała udział przed 12 laty w Berlinie, uzyskaliśmy już znacznie większy sukces, ale o tym — za następnym razem.

STANISŁAW HABZDA.

Dział urzędowy

Polski Zw. Piłki Nożnej

TERMINOWE ROZPOCZYNIANIE ZAWODÓW

Wydział Gier i Dyscypliny Okręgowo prosi o ogłoszenie w swych komunikatach przypomnienia o punktualnym rozpoczęciu zawodów. Statutowo dozwolona zwłoka nie upoważnia towarzyszy do rozpoczęcia zawodów po wyznaczonej godzinie, lecz przeznaczona jest wyłącznie na ewentualne usunięcie braków, zauważonych przez sędzię na boisku.

PODPISYWANIE SPRAWOZDAŃ SĘDZIOWSKICH Z ZAWODÓW

W porozumieniu z Polskim Kolegium Sędziów podaje się do wiadomości, że zawodnicy drużyn Klas Państwowej obowiązani są do składania podpisów tylko na jednym egzemplarzu sprawozdania sędziowskiego z zawodów.

REORGANIZACJA KLUBÓW ORGANÓW BEZPIECZEŃSTWA

W związku z utworzeniem Zrzeszenia Sportowego „Gwardia” i zmianą w tym zmianą nazw klubów oraz przynależności klubowej zawodników — funkcjonariuszy organów bezpieczeństwa, ogłasza się, że do czasu otrzymania szczegółowych wskazówek i poleceń ze strony Głównego Urzędu Kultury Fizycznej odroczono zatwierdzenie zmian nazw klubów milicyjnych i pokrewnych oraz przejść zawodników do tych klubów. Wobec powyższego w dalszym ciągu obowiązującą jest przynależność klubowa zgłoszona dotychczas w PZPN. Po uzyskaniu autorytatywnych wyjaśnień dalsze zarządzenia w tej sprawie ogłoszone zostaną w komunikacie PZPN.

Krak. Okr. Zw. Piłki Nożnej

KONFERENCJA KIEROWNIKÓW SEKCYJ P. N.

W poniedziałek dnia 7 czerwca odbędzie się w lokalu KOZPN przy ul. Basztowej 15 o godz. 17

KONFERENCJA KIEROWNIKÓW SEKCYJ

P. N. dla wyłonienia kandydatów i ustalenia składu reprezentacji Krakowa na turnee propagandowe „Dookoła Polski”. Udział kierowników Sekcji P. N. poniżej podanych klubów jest obowiązkowy: Cracovia, Garbarnia, Tarnovia, Wisła.

Dąbski, Fablok, Groble, Łągiewianka, Korona, Mościce, Podgórze, Prokocim, Szczakowianka, Wieczysta, Zwierzyniecki, Bieżanowianka, Łobzowianka, Wolania.

KOMUNIKAT NR 10/48
PZPN z dnia 26. V. 48 r.

Wydział Gier i Dyscypliny

Krakowski Okręgowy Związek Piłki Nożnej. Zarząd uchwały posiedzenia z dnia 28 maja 1948 r.

a) Według treści Wojewódzkiego Urzędu Kultury Fizycznej.

b) Przyjęto do zatwierdzającej wiadomości statut Klubu Sportowego „Groble” w Krakowie na podstawie legalizacji przez Wydział Społeczno-Polityczny Województwa w Krakowie.

c) Nie uwzględniono prośby KS. Groble o darowanie reszty kary dla zdyskwal. zawodnika Kalety Jerzego ze względów zasadniczych.

d) Przyjęto do wiadomości pismo KS. „Dąbski” zawiadamiające o Nadzwyczajnym Walnym Zgromadzeniu Klubu dla sprawy przystąpienia tegoż do Odzieżowego Związku Zawodowego.

e) Zatwierdzono nowowytbrany Zarząd ZKS „Azotania” w Jaworznie na rok sportowy 1948.

f) Ukarano Zarząd KS. „Raba” w Dobczycach surową nagana za niewłaściwy ton pisma skierowanego do Zarządu OZPN.

g) Wyrażono zgodę na przejścia zawodników karencyjnych przy równoczesnym przedłożeniu wymaganych załączników, przesłano akta do PZPN-u dla zatwierdzenia według kompetencji dla:

Zaw. Słusarczyka Eugeniusza zwolnionego z K. S. Borek — Kraków do WKS Zawisza — Bydgoszcz.
Zaw. Kucińskiego Piotra zwolnionego z RKS Swit — Nowy Sącz do TS. Tarnovia w Tarnowie.
Zaw. Wierzbę Władysława zwolnionego z KS. Polonia — Świdnica do SKS. Społem w Krakowie.
Zaw. Grzywacza Zenona zwolnionego z WKS. Zawisza — Bydgoszcz do ZKS. Borek w Krakowie Borku Fał.

TERMINARZ ROZGRYWEK FINAŁOWYCH O MISTRZOSTWO KLASY „B”

(GRUPY KRAKOWSKIEJ)

I. Runda

13. VI. 1948 r.: Łobzowianka — Bieżanowianka, na boisku Łobzowianki, godz. 18. Wolania — pauzuje.
20. VI. 1948 r.: Wolania — Łobzowianka, boisko Wolania, godz. 18. Bieżanowianka — pauzuje.
27. VI. 1948 r.: Bieżanowianka — Wolania, boisko Bieżanowianki, godz. 18. Łobzowianka — pauzuje.

II. Runda

4. VII. 1948 r.: Bieżanowianka — Łobzowianka, boisko Bieżanowianki, godz. 18. Wolania — pauzuje.
11. VII. 1948 r.: Łobzowianka — Wolania, boisko Łobzowianki, godz. 18. Bieżanowianka — pauzuje.
18. VII. 1948 r.: Wolania — Bieżanowianka, boisko Wolania, godz. 18. Łobzowianka — pauzuje.

Podstawa: Postanowienia odnoszące się do zawodów o mistrz. Kr. OZPN-u na rok 1947/48, § 50 i 51, str. 8.

TERMINARZ ZALEGŁYCH ZAWODÓW O MISTRZOSTWO JUNIORÓW KL. „A”

a) Zaległe zawody o mistrz. juniorów kl. „A” z dnia 2 maja br. wyznacza się na dzień: (tj. z II-giej rundy):

10. VI. 1948 r.
Wieczysta — Garbarnia, boisko Dąbskiego, godz. 19.

Wisła — Podgórze, boisko Wisły, godz. 18.30.

Dąbski — Korona, boisko Dąbskiego, godz. 17.45.

Groble — Zwierzyniecki, boisko Garbarni, godz. 18.30.

Prokocim — Łągiewianka, boisko Prokocimia, godz. 18.30.

b) Zaległe zawody o mistrz. juniorów kl. „A” z I-szej rundy wyznacza się na dzień:

17. VI. 1948 r.
Cracovia — Garbarnia, boisko Cracovii, godz. 19.

Wisła — Prokocim, boisko Wisły, godz. 19.

Dąbski — Łągiewianka, boisko Dąbskiego, godz. 19.

Korona — Wieczysta, boisko Korony, godz. 19.

20. VI. 1948 r.
Garbarnia — Wisła, boisko Garbarni, godz. 9.

Dąbski — Prokocim, boisko Dąbskiego, godz. 9.

Groble — Podgórze, boisko Cracovii-boczne, godz. 9.

Korona — Łągiewianka, boisko Korony, godz. 9.

24. VI. 1948 r.
Łągiewianka — Cracovia, boisko Borku, godz. 19.

Wisła — Zwierzyniecki, boisko Wisły, godz. 19.

Groble — Prokocim, boisko Cracovii-boczne, godz. 19.

Dąbski — Wieczysta, boisko Dąbskiego, godz. 19.

Korona — Podgórze, boisko Korony, godz. 19.

27. VI. 1948 r.
Garbarnia — Zwierzyniecki, boisko Garbarni, godz. 9.

Cracovia — Groble, boisko Cracovii, godz. 9.

Kluby wymienione na pierwszym miejscu są gospodarzami zawodów.

Ze względu na terminami zgłoszenia mistrzostw juniorów, zaległe zawody zostały wyznaczone również w dniach powszednich.

Przestrzega się o punktualnym wyznaczaniu zawodów, w wyznaczonych godzinach.

KOLEGIUM SĘDZIÓW KOZPN

1. Zarząd Kolegium Sędziów KOZPN zawiadamia wszystkich Kolegium, że Zebranie Plenarne Kolegium Sędziów odbędzie się dnia 7. VI. br. o godz. 19 przy ul. Basztowej 6.

2. Przypomina się Kolegom tu Komunikat Nr. 3/48 o składaniu w Sekretariacie tut. KS fotografii osobistych formatu 4 na 5 1/2, celem wykonania tabeleu jubileuszowego.

3. Zawiadamia się Kolegom, że zaprawa kondycyjna dla wszystkich w godzinach od 19—21. Obecność sędziów odbywa się w każdej środzie na boisku bocznym KS Cracovia obowiązkowa.

SPROSTOWANIA KOMUNIKAT NR. 19/48, UCHWAŁY Z 17-GO POSIEDZENIA WG: D.

Prostuje się Weryfikację zawodów o mistrz. Kl. „B” Gr. II z dnia 9 V br. Strona 4.

1) Kmita — Płaszowianka... 1:0 i 2 punkty dla Płaszowianki — winno być dla Kmity.
Grupa III-cia Kl. „B” z dnia 18 maja br.

2) Puchowianka — Tęcza... 0:1 i 2 punkty dla Tęczy — winno być: Puchowianka — Tęcza... 1:2 i 2 punkty dla Tęczy.

WZYWA SIĘ

poniżej podane kluby do natchmiastowego przedłożenia wykazów statystycznych dla wykończenia

Na posiedzeniu w dniu 19 maja przyjęto następujące karty zgłoszenia zawodników po uprzednim zbadaniu w kartotekach Kr. OZPN i nie zauważeniu przeszkód, postanowiono przelać do Wydziału Gier i Dysc. PZPN-u do zatwierdzenia.

Lp.	Nazwisko i imię	Data urodz.	Miejscowość	Klub macierzy
1.	Mysiński Roman	5. 5. 1924	w Jasieniu	Okocimski KS
2.	Berny Ludwik	22. 8. 1924	w Chrzanowie	
3.	Kuzara Marian	20. 2. 1932	w Mościcach	ZKS Mościce
4.	Szafraniec Marian	12. 3. 1933	w Stróżach	
5.	Skotarski Jan	14. 5. 1932	w Łętowicach	
6.	Suski Robert	7. 6. 1932	w Mościcach	
7.	Boryczko Augustyn	16. 8. 1927	w Wierzchosławicach	
8.	Hudyma Włodzimierz	27. 2. 1933	w Okocimiu	
9.	Lipiński Zygmunt	6. 8. 1932	w Tarnowie	
10.	Wójcik Władysław	20. 1. 1930	w Borzęcinie	
11.	Wójcik Stanisław	19. 4. 1931	w Zbylit-Górze	
12.	Schejki Roman	22. 5. 1930	w Piwnicznej	
13.	Ukrych Jan	18. 3. 1932	w Glińniku Mariampolskim	
14.	Pakocki Władysław	28. 8. 1930	w Dębicy	
15.	Polega Edward	29. 11. 1932	w Mościcach	
16.	Debóć Zdzisław	21. 1. 1931	w Tarnowie	
17.	Kobos Eugeniusz	4. 2. 1933	w Chyżowie	
18.	Kuciewicz Marjan	28. 6. 1932	w Łopatynie	
19.	Skotarski Władysław	14. 4. 1932	w Łętowicach	
20.	Murczek Ryszard	1. 1. 1934	w Tarnowie	
21.	Starzak Jerzy	12. 8. 1932	w Mościcach	
22.	Bernacki Tadeusz	2. 1. 1934	w Mościcach	
23.	Biała Mieczysław	16. 1. 1931	w Mościcach	
24.	Billiński Zbigniew	8. 1. 1932	w Tarnowie	
25.	Pabian Józef	8. 10. 1931	w Tarnowie	ZKS. OZET Tarnów
26.	Wrótniak Zdzisław	23. 2. 1931	w Żółkwi	
27.	Baumgarten Jan	4. 6. 1933	w Tarnowie	
28.	Chmielowski Stanisław	5. 5. 1924	w Tarnowie	
29.	Szuter Antoni	11. 9. 1933	w Przemyślanach	
30.	Sobaś Józef	11. 3. 1932	w Jodłowie	KS. ZZK. „Metal”
31.	Solak Jan	24. 6. 1929	w Gosławicach	
32.	Solak Władysław	27. 6. 1925	w Bogułowicach	
33.	Sosnowski Zygmunt	6. 8. 1931	w Miłkołajowicach	
34.	Oćwieja Stanisław	11. 2. 1932	w Siemiedachowie	
35.	Para Tadeusz	28. 10. 1930	w Borowej	
36.	Kuta Ignacy	23. 8. 1929	w Borowej	
37.	Lizak Kazimierz	15. 7. 1929	w Bochni	
38.	Jaglarz Stefan	12. 7. 1929	w Niedomicach	
39.	Kieć Józef	5. 3. 1929	w Niedomicach	
40.	Konieczny Tadeusz	19. 5. 1931	w Tarnowie	
41.	Krawczyk Stefan	30. 11. 1932	w Bochni	
42.	Gancarz Mieczysław	24. 1. 1928	w Strzegoczach	
43.	Giebułtowski Zdzisław	15. 11. 1931	w Opatowie	
44.	Geroń Tadeusz	20. 5. 1931	w Ostrowie	
45.	Długosz Teodozy	13. 7. 1932	w Uciszkowie	
46.	Drąg Stanisław	3. 9. 1932	w Tarnowie	
47.	Dżurdzia Stanisław	9. 2. 1929	w Ilkowicach	
48.	Bajorek Józef	10. 12. 1932	w Gosławicach	
49.	Baneń Daniel	19. 1. 1930	w Tarnowie	
50.	Chmura Edward	26. 5. 1931	w Rzędzynie	
51.	Wałowicz Jerzy	19. 3. 1931	w Tarnowie	
52.	Wielgus Stanisław	1. 6. 1928	w Jażwinach	
53.	Wojas Piotr	5. 9. 1932	w Rzeżawie	
54.	Kopeć Tadeusz	13. 1. 1928	w Woli-Rzędzińskiej	
55.	Mikoń Stanisław	6. 4. 1932	w Borowej	
56.	Boruch Ludwik	2. 12. 1929	w Woli-Rzędzińskiej	
57.	Gancarz Julian	19. 6. 1929	w Gromniku	
58.	Chęciński Andrzej	16. 1. 1932	w Tarnowie	H. K. S. Tarnów
59.	Nowak Włodzimierz	11. 5. 1931	w Brzeźnowcu	
60.	Tokarski Tadeusz	16. 10. 1932	w Tarnowie	
61.	Korpanty Andrzej	3. 2. 1932	w Krakowie	TS. Wieliczanka
62.	Kutrzeba Adam	21. 7. 1926	w Myślenicach	
63.	Strzelecki Jerzy	12. 1. 1931	w Wieliczce	
64.	Rusin Jan	24. 6. 1932	w Wieliczce	
65.	Baran Józef	21. 7. 1930	w Grabiu	
66.	Cichoń Mieczysław	1. 3. 1931	w Tarnowie	
67.	Gamoń Jan	20. 9. 1930	w Krakowie	
68.	Nowak Stanisław	23. 11. 1931	w Miętnowie	
69.	Jarocki Mieczysław	27. 7. 1924	w Krakowie	TS. Tramwaj
70.	Sadowski Tadeusz	11. 2. 1922	w Krakowie	
71.	Schön Józef	18. 7. 1927	w Krakowie	
72.	Polus Henryk	18. 1. 1923	w Krakowie	
73.	Maślanka Erwin	1. 8. 1926	w Lubeku	GZ. KS. Wieliczka
74.	Warkocki Marian	5. 4. 1916	w Brzesku Nowym	
75.	Ptak Edward	1. 11. 1924	w Różnowie	
76.	Rutka Kazimierz	2. 2. 1931	w Lednicy Górnej	
77.	Sikora Kazimierz	12. 12. 1929	w Wieliczce	
78.	Witarski Jan	3. 3. 1934	w Wieliczce	
79.	Makówka Bronisław	16. 5. 1933	w Wieliczce	
80.	Pelczar Edward	10. 4. 1934	w Biskupicach	
81.	Makówka Władysław	29. 5. 1934	w Wieliczce	
82.	Lach Ryszard	2. 3. 1932	w Wieliczce	
83.	Lukasiuk Kazimierz	19. 3. 1933	w Lednicy Górnej	
84.	Nędza Zbigniew	24. 10. 1929	w Wieliczce	
85.	Oprych Stefan	10. 11. 1927	w Grabówkach	
86.	Banaś Tadeusz	26. 3. 1932	w Wieliczce	
87.	Baran Sylwester	4. 12. 1930	w Sierszy	
88.	Borowiec Waclaw	3. 8. 1929	w Wieliczce	
89.	Scibor Jan	5. 7. 1923	w Dobczycach	K. S. „Raba”
90.	Hetmański Eugeniusz	24. 12. 1930	w Drogni	
91.	Kolasa Adam	7. 2. 1928	w Wojnitowie	
92.	Zulawski Julian	19. 12. 1929	w Dobczycach	
93.	Jasek Jan	31. 5. 1928	w Dobczycach	
94.	Jusczyk Jan	19. 12. 1927	w Dobczycach	
95.	Paleta Mieczysław	28. 3. 1923	w Rząsce	TS. Wisła-Rząska

DZIAŁ NIURZĘDOWY

Prostujemy:

Na prośbę b. prezesa Grobli Stussa, zamieszczamy następujące sprostowanie:

W artykule: „Przed rozstrzygnięciem kl. „A” — wydrukowanym się od słów: „Groble — w pierwszych tygodniach mistrzostw” itd. przytoczone argumenty, powodujące znalezienie się Grobli w strefie zagrożonego spadkiem, według stanu faktycznego są następujące:

1) Nie bracia Kaletowie, ale tylko jeden z nich wraz z Trojanem i Nastaborskim, ukarani zostali przez W. G. i D. KOZPN-u dyskwalifikacją za spowodowanie awantury w stanie nietrzeźwym, przy wejściu przy boisku Wisły na zawody w roku ubiegłym.

2) B. prezes Stuss, nie nakazywał drużynie Grobli zejścia z boiska, lecz nie wezwał drużyny Grobli do zakończenia zawodów, a nawet głośno pochwałał postępek piłkarzy schodzących z boiska, za co W. G. i D. K. O.

Z. P. N-u ukarał go karą rocznej dyskwalifikacji.

*

Odnosnie sprawozdania z zawodów Wieczysta — Korona, prostujemy, iż wypadek przebiecia opon motocykla u sędziego Bogdanowicza miał miejsce nie na boisku Korony, lecz na boisku Dąbskiego, gdzie zawody te rozgrywano.

OTWARCIE TORU ŻUŁOWEGO WISŁY

W środę, dokonano w Krakowie otwarcia toru żużlowego Wisły, zbudowanego według najnowszych wzorów angielskich. W czasie zawodów w dniu otwarcia, wyróżnili się Henek z Pogoni katowickiej i Pierchała z Rybnickiego K. M.

O mistrzostwo ligi Szczypiorniaka

AKS — Cracovia 14:5 (6:4)
Chrobry — Tęcza 11:6 (5:2)
AZS (Kraków) — Pogoń (Katowice) 7:7 (4:3)
Warta — Ostrowia 6:1 (4:0)
EKS — Leopolia 5:5 (2:3)